

fer, at det forekommer mig at være et Middel til at ubjævne disse Ulligheder, naar man betragter Kirker, der ere Formue, paa samme Maade som Personer.

Der er endnu ved det Forslag, som foreligger fra Fleertallet, nogle enkelte Details, som jeg kunde ønske at omtale. Der er i § 2 foretaget en lille Forandring fra den Redaction, som § 6 i Landstingets Forslag har, om, hvad der forstaaes ved Driftsomkostninger, eller hvorledes Familienmedlemmernes Forhold til disse bliver at bestemme. Jeg har ikke Noget imod den Redaction, der her er indført. Jeg troer ikke, at den siger Andet, end hvad der ved en forstandig Bedømmelse af Forholdet maatte være Meningen af den tidligere Redaction; men jeg kan Intet have imod, at det bestemt udtales her. — I § 3 er der indført et heelt nyt System, som jeg erkjender kan have sin praktiske Rigtighed, det nemlig, at man kan benytte et andet end Calendararet til Grundlag for sin Opgivelse, naar man, vel at mærke, vedbliver at benytte det ene Aar efter det andet, og naar man i Loven, som det her er Tilfældet, har indført den fornødne Sikkerhed i saa Henseende, finder jeg ingen Opfordring til at sætte mig derimod, saameget mindre som jeg naturligtviis har Erfaring nok i Verden til at vide, at, om det end ikke stod i Loven, vilde det dog i mangfoldige Tilfælde være Grundlaget for de Opgivelser af Indtægt, der komme frem ved Selvangivelse. — I § 4 er der kommet en Sætning ind, som jeg vilde ønske ikke var der. Der staaer nemlig: „Egtefæller, som leve i Formuefællesskab“. Forudsat, at dette ikke skal betyde Andet, end hvad der almindelig er Tilfældet, saa behøves det ikke, men det fører længere ind paa Familienforhold, end jeg troer, det er rimeligt og billigt, og navnlig paa Forholdet mellem Forældre og Børn og disses Besætning, Noget, som man ikke vilde komme ind paa, dersom man ikke ubtryffeligt havde fremhævet dette enkelte Familienforhold. Jeg troer desuden, at det maaskee efter selve Ordene fører videre, end der egentlig har været tilfaldet. Videre har jeg ikke for Diebliffet at bemærke.

Formanden: Da Tiden er saa langt fremrykket, anseer jeg det for rigtigst at standse

Forhandlingerne, da vi ikke i dette Møde kunne tilendebringe Sagen.

Førend jeg slutter nærværende Møde, skal jeg gjøre opmærksom paa, at der under Mødet er ombeelt Betænkning fra Udvalget over „Udkast til Lov om Rønninger m. v. ved den danske Hær“. I Forbindelse hermed skal jeg anmode ærede Medlemmer, der vilde stille Endringsforslag til denne Sags 2den Behandling, om at indlevere disse i Bureauet inden Mandag Middag Kl. 1.

Dagsordenen for næste Møde, iaften Kl. 7 $\frac{1}{2}$, vil være:

Fortsættelse af anden Behandling af:

Forslag til Lov om en Indkomstskat.

Mødet hævet Kl. 5.

Sundrede og etogfyrgetyvende Møde.

Lørdagen den 15de Juni Kl. 7 $\frac{1}{2}$.

Forhandlingsprotocollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Efter Dagsordenen fortsætte vi: „2den Behandling af Forslag til Lov om en Indkomstskat.“

Rigsdagsmanden for Randers Amts 1ste Valgfreds har Ordet.

Jacob Jensen: Den høitagtede Finansminister yttrede, at, dersom i § 1 Ordene „i“ og „1 $\frac{1}{4}$ pCt.“ udgik, da vilde dette medføre, at sletingen Penge vilde indkomme. At disse Ord ere foreslaaede at skulle udgaae, hidrører kun fra den Forudsætning, at den af mig opstillede Scala vilde blive § 6 i Lovforslaget, og da tør jeg nok sige, at der ikke alene vil indkomme ligesaa mange Penge som ved en Skat, der paalignes med 1 $\frac{1}{4}$ pCt., men jeg troer endog saa at kunne sige, at, dersom den